Книга Ісуса Навина 17

Коліно Манассії 1-6; границі наділу Манассії 7-13; скарги потомків Йосифа 14-18

1 Колінові Манассії тому, що він був первородний у Йосифа, припав такий жереб: Махірові, первородному Манассії, батькові Гілеаду, тому що він був воїном, дісталися Гілеад та Башан.

2 І решта потомків Манассії дістали свою частину за їхніми родами: потомки Авієзера, потомки Халека, потомки Асріела, потомки Шехема, потомки Хефера, потомки Шеміди. Це чоловічі потомки Манассії, сина Йосифа, за їхніми родами.

3 У Целофхада ж, сина Хефера, сина Гілеада, сина Махіра, сина Манассії, не було синів, лише дочки, і були вони на ім'я: Махла, Ноа, Хогла, Мілка та Тірца.

4 Приступили вони до Єлеазара священика і до Ісуса Навина, і до князів, кажучи: “Господь заповідав Мойсеєві дати нам спадщину між нашими братами.” І він дав їм, за словом Господнім, спадщину між братами їхнього батька.

5 Таким робом на долю Манассії випало десять частин, окрім Гілеад-землі й Башану, що по тім боці Йордану;

6 бо й дочки Манассії отримали спадкоємство між його синами, а Гілеад-земля дісталася решті потомків Манассії.

7 Границя Манассії була, починаючи від Ашеру, Міхметату, що навпроти Сихему, потім тягнулась праворуч у напрямі до мешканців Ен-Таппуаху.

8 Земля Таппуаху дісталась Манассії, сам же Таппуах на границі Манассії випав синам Ефраїма.

9 Далі границя спускалась до Кана-потоку, на південь від потоку попри міста Ефраїма, що лежали між містами Манассії; але границя Манассії йшла на північ від потоку й доходила до моря.

10 Що було на півдні, те було Ефраїмове, а що на півночі, те належало Манассії, а границею було море. На півночі вони стикалися з Ашером, а на сході з Іссахаром.

11 До Манассії належали в Іссахара й Ашера: Бет-Шеан з його містами, Ївлеам з його містами, мешканці Дору з його містами, мешканці Ен-Дору з його містами, мешканці Таанаху з його містами, мешканці Мегіддо з його містами, третя частина Нофету.

12 Та не здолали сини Манассії прогнати мешканців цих міст, і ханааняни таки жили собі й далі в цій землі.

13 Як же сини Ізраїля вбились у потугу, зробили ханаанян підданими, а зовсім повиганяти їх - не повиганяли.

14 Тоді сказало покоління Йосифа до Ісуса: “Чому ти дав мені лиш один наділ у спадщину,

один жереб, хоч я народ великий, і Господь так благословив мене?”
15 Ісус відповів їм: “Коли ти великий народ, то йди в ліс і прорубай собі там поле, у землі перізійській та рефаїмській, якщо Ефраїм-гори тобі затісні.”
16 Сини Йосифа сказали: “Не досить нам гір; та й у ханаанян, що живуть по долах, є залізні колісниці, так у тих, що в Бет-Шеані й його околицях, як і в тих, що в Єзреел-долині.”
17 І відказав Ісус домові Йосифа, Ефраїмові та Манассії: “Ти - народ великий і вбивсь у велику силу, не одна лише частина буде в тебе,
18 але й гори тобі дістануться. Якщо вони - ліс, ти його вирубаєш, і він належатиме тобі зо своїми виходами, бо ти повиганяєш ханаанян, дарма що в них залізні колісниці й що вони потужні.”